

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Habet reatum poenæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

*Peccatum veniale, contrarium
Legi Dei.*

Peccatum veniale non tantum est prater legem Dei, sed etiam contra legem Dei. Quia lex Dei, cum seipsa sit iusta & sancta, omnem culpam, omne peccatum & graue & leue prohibet: ergo non solum peccatum mortale, sed etiam veniale est contra legem Dei. Quamuis non desint Authores, qui negent hunc modum loquendi, asserantque peccatum veniale non esse contra legem Dei, si sermo est de lege charitatis, contra quam non est peccatum veniale, quia non tollit charitatem; concedant verò prædictum modum loquendi, sermo est de lege Dei vniuersali, in quo sensu & nomine loquimur.

*Peccatum veniale habet reatum
pœna.*

Peccatum veniale præter culpam continet etiam reatum, qui est dignitas & obligatio pœnae, non quædam æternæ, vt est in peccato mortali; sed temporariæ, aut in hac vita, aut in Purgatorio expiandæ. Cuiusmodi veniali peccato, tamen minimo, Diuina iustitia pœnam constituit: & quamuis quilibet in se ipsa considerata videatur exigua: simul tamen in se & vniuersa ingentem efficiunt cumulum: Si contempnis, appendis, expauesce, cum numeras: si parui pendis pœnam peccati venialis, quandò eam solam per se ipsam consideras: time & treme in consideratione eius cum alijs simul vniuersa. Enimverò coniectæ pœnae peccatorum venialium totâ vitâ commissorum immensam quasi conficiunt massam pœnarum: eoque attingere possunt, vt superent pœnam alicui mortali peccato debitam. Tantum possunt multiplicari pœna venialium, vt simul sumpta superent pœnam vnius mortalis. Non est sermo de pœna damni; sed solum de pœna sensus: nam si vnum peccatum mortale promerebitur

gradus tormenti ignis; decem millia peccatorum venialium; sic cuiuslibet medius corresponderet gradus, promerebunt quinque millia graduum: sicque horum poena superabit poenam illius: unde simul stare potest, quod anima in purgatorio plus patiatur ab illius igne propter peccata venialia, quam mala damnata anima patiatur ab igne infernali propter mortalia. *Expansce* igitur cum Augustino, considerando peccata venialia non per se sola; sed in sua multitudine & vnione culpam & poenarum.

Ultra hanc poenam, quae peccato veniali ex natura sua competit: idem etiam peccatum subiacet poenae aeternae per accidens, nimirum, propter vnionem, quam habet cum peccato mortali in Inferno. Ratio est, quia peccatum ibidem nullam habet remissionem: ergo nec peccatum veniale ibidem remittetur; sed semper durabit, ac per consequens semper punietur. Neque in futura vita duntaxat; sed etiam in praesenti quis patitur damnum temporale peccatorum venialium; quia, sicut nonnulla bona opera hominum peccatorum, etsi non mereantur vitam aeternam, merentur tamen aliqua bona temporalia in hac vita, puta diuitias honores &c. veluti docet S. Augustinus; ita quaedam opera mala Iustorum non merentur poenam aeternam, sed temporalem, puta, afflictiones, bonorum iacturam, & nonnuquam etiam ipsam mortem. Quemadmodum videre est in morte illata Moysi propter exiguam fiduciam, vel, ut alii volunt, propter impatientiam in tollerando tumultum populi, quae fuit peccatum veniale & leue, ut notat S. Augustinus: Et patet etiam in Oza, qui mortuus est morte improvisa, quia tetigit Arcam irreuerenter, seu cum exigua reuerentia, quae fuit culpa solum venialis, ut notat Abulensis: & denique in alio Propheta, qui cum abiisset, inuenit eum leo, & occidit, eo quod intermisit orare, donec Deus dedisset ei lumen, quo intellexisset sanctissimam eius voluntatem: *Nō debebat faciliter credere, sed Dominum inuocare, ut sibi super hoc veritatem ostenderet.* Nihilominus defectus ille orandi fuit solum venialis, quia simul habuit timorem offendendi Deum: *Timuit enim ille bonus Prophe-*
ta of.

ea offendere Deum: nisi obediisset ficto illi Propheta
quem verum & sanctum Prophetam existimabat.

*Peccatum veniale disponit ad
mortale.*

Preceptum damnatum, quod peccatum veniale con-
fert animæ, est, quod disponat animam ad peccatum
mortale. Dispositio desumit naturam suam à forma
quam disponit: quantum igitur malum erit peccatum
veniale, dum forma, ad quam disponit, est peccatum
mortale, quod est summum malum. Huius effectus
tres assignantur rationes: quia in pœnam peccatorum
venialium diminuuntur Diuina auxilia supernaturalia
accrefcunt tentationes carnis & Dæmonis: habitum
in paruum, disponitur ad magna: quemadmodum qui
fuescit furari res paruas & minutas, paulatim occasum
datâ furabitur res maioris ponderis & pretii. Erat
de effectu & damno peccati venialis. Ad remedia pro-
cedamus.

Ac primò apprehendendum est peccatum veniale
tanquam magnum malum; & plus timendum, quam
omnia temporalia præsentis vitæ damna, & plus etiam
quam ipsa æterna Inferni pœna, seclusâ culpâ, veluti
Iud timuere omnes Sancti.

Primò, quia non solum disponit ad peccatum mor-
tale, vti dictum est, sed nonnunquam etiam transit
mortale, idque in pluribus casibus: primò, ratione vitii
in finem: Nullum peccatum ad eò veniale, quod non vitii
criminale, dum placet, & amatur vt vltimus finis. Se-
cundò, ratione malæ intentionis: veluti qui dicit
mendacium, vt furaretur. Tertio ratione scandali.
Quartò ratione periculi prolabendi in peccatum mor-
tale. Quintò & vltimò, ratione contemptus: sicut qui
committeret aliquod peccatum veniale, nè obediret
Deo, & hoc contemneret & parui æstimaret.

Secundò, timeadum ac fugiendum est peccatum
veniale propter pœnam spiritualem, quâ puniunt à Deo
in hac vita: & est attenuatio seu diminutio Diuini or-
dinis.